

Sygn. akt (...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Urszula Adamik

Ławnicy: Zenon Chrząstek

Barbara Gonera

Protokolant: Emilia Janik

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gliwicach Agnieszki Marcińczyk

po rozpoznaniu w dniach 5.04.2018r., 10.05.2018r., 14.06.2018r., 5.07.2018r., 19.07.2018r., 26.07.2018r., 27.09.2018r., 25.10.2018r., 29.11.2018r., 20.12.2018r., 17.01.2019r., 7.02.2019r., 21.02.2019r., 7.03.2019r., 21.03.2019r., 11.04.2019r., 16.05.2019r., 13.06.2019r., 4.07.2019r., 1.08.2019r., 26.09.2019r., 31.10.2019r., 12.12.2019r., 16.01.2020r., 18.02.2020r. w C.

sprawy:

1) **D. G. (G.),**

syna P. i J. z. (...), ur. (...) w S.,

2) **J. S. (I) (S.)**

syna J. i J. z. (...), ur. (...) w C.,

oskarżonych o to, że:

1. W okresie od dnia(...) roku od około godziny (...) do dnia (...) roku do około godziny (...), w C. i w okolicach C., działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz inną ustaloną i nieustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, spod bloku przy ul. (...) w C., będącym miejscem zamieszkania pokrzywdzonego, podając się za funkcjonariusza ówczesnego (...) Biura (...), pod pozorem dokonywania czynności zatrzymania, wziął, a następnie przetrzymywał – w części bagażowej samochodu marki N. (...) oraz pomieszczeniu garażowym – jako zakładnika P. U., w celu zmuszenia go do zapłaty okupu w kwocie 2.000.000 zł w zamian za uwolnienie, połączonym ze szczególnym udręczeniem zakładnika wskutek grożenia pokrzywdzonemu pozbawieniem życia oraz używaniem wobec niego przemocy, polegającej na założeniu na ręce jednorazowych, plastikowych kajdanek, użyciu paralizatora, skrępowaniu nóg na wysokości kolan paskiem zaciskowym, skrępowaniu nóg taśmą klejącą na wysokości od kostek po uda, założeniu na głowę worka i następnie zamknięciu jego otworu wlotowego poprzez przyklejenie go taśmą klejącą do skóry szyi, co spowodowało podduszanie pokrzywdzonego, kilkukrotnym uderzaniu pięścią po głowie, oblaniu odzieży pokrzywdzonego łatwopalną substancją i jej podpaleniu, co łącznie spowodowało u pokrzywdzonego powstanie obrażeń ciała w postaci oparzeń pierwszego stopnia skóry klatki piersiowej w formie rumienia skóry oraz stłuczenia twarzy, które to obrażenia naruszyły czynności narządu ciała na okres trwający nie dłużej niż siedem dni, a także dokonał zaboru telefonu komórkowego marki N. należącego do pokrzywdzonego o wartości około 100 zł, następnie doprowadzając P. U. oraz jego konkubinę K. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonego w postaci

XI. zasądza od oskarżonych J. S. (1) i D. G. solidarnie na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. U. kwotę 3 480 (trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu poniesionych przez niego wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika.

SSO Urszula Adamik

Zenon Chrząstek Barbara Gonera

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	D. G., J. S. (1)	<u>zarzut 1 z aktu oskarżenia</u> W okresie od dnia (...) roku od około godziny (...) do dnia (...) roku do około godziny (...), w C. i w okolicach C., działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz inną ustaloną i nieustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, spod bloku przy ul. (...) w C., będącym miejscem zamieszkania pokrzywdzonego, podając się za funkcjonariusza ówczesnego (...), pod pozorem dokonywania czynności zatrzymania, wziął, a następnie przetrzymywał – w części bagażowej samochodu marki N. (...) oraz pomieszczeniu garażowym – jako zakładnika P. U., w celu zmuszenia go do zapłaty okupu w kwocie 2.000.000 zł w zamian za uwolnienie, połączonym ze szczególnym udręczeniem zakładnika wskutek grożenia pokrzywdzonemu pozbawieniem życia oraz używaniem wobec niego przemocy, polegającej na założeniu na ręce jednorazowych, plastikowych kajdanek, użyciu paralizatora, skrepowaniu nóg na wysokości kolan paskiem zaciskowym, skrepowaniu nóg taśmą klejącą na wysokości od kostek po uda, założeniu na głowę worka i następnie zamknięciu jego otworu wlotowego	
--------	------------------	---	--

poprzez przyklejenie go taśmą klejącą do skóry szyi, co spowodowało podduszanie pokrzywdzonego, kilkukrotnym uderzeniu pięścią po głowie, oblaniu odzieży pokrzywdzonego łatwopalną substancją i jej podpaleniu, co łącznie spowodowało u pokrzywdzonego powstanie obrażeń ciała w postaci oparzeń pierwszego stopnia skóry klatki piersiowej w formie rumienia skóry oraz stłuczenia twarzy, które to obrażenia naruszyły czynności narządu ciała na okres trwający nie dłużej niż siedem dni, a także dokonał zaboru telefonu komórkowego marki N. należącego do pokrzywdzonego o wartości około 100 zł, następnie doprowadzając P. U. oraz jego konkubinę K. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonego w postaci pieniędzy w kwocie 270 000 zł, którą to kwotę wymieniona za pośrednictwem innych osób przekazała w zamian za uwolnienie pokrzywdzonego.

zarzut 2 z aktu oskarżenia

W dniu (...) roku w C., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, podającą się za funkcjonariusza Policji, w zamiarze wzięcia, a

następnie przetrzymywania jako zakładnika P. U., w celu zmuszenia go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy, które miały być zapłacone jako okup w zamian za jego uwolnienie, pod pozorem dokonywania czynności związanych z funkcjonowaniem Policji, swoim zachowaniem polegającym na przyjeździe samochodem osobowym marki N. (...), w którym znajdowały się narzędzia mające posłużyć realizacji zaplanowanych działań w postaci zbrojonej taśmy klejącej, plastikowych opasek mocujących, przedmiotu swym kształtem i wielkością odpowiadającemu wyglądem broni palnej – pistoletu marki B. (...) kal. 7,65 mm oraz gazu pieprzowego, w miejsce zamieszkania pokrzywdzonego, to jest blok mieszkalny położony przy ul. (...) w C., zwróceniem się do pokrzywdzonego z okrzykiem „stój Policja”, szarpaniem się z pokrzywdzonym i załapaniem go za lewą rękę w okolicy przedramienia, swoim zachowaniem bezpośrednio zmierzał do dokonania tego czynu, które jednak nie nastąpiło z uwagi na interwencję

obronną podjętą przez P. U..

zarzut 4 z aktu oskarżenia

W dniu (...) roku w C., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, używając przedmiotu, który swym wyglądem, to jest kształtem i wielkością odpowiadał cechom broni palnej, poprzez jego wymierzenie w kierunku M. M. (1) i oddanie tzw. „suchego strzału” groził wymienionemu pokrzywdzonemu pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wywołała w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona oraz spowodował naruszenie czynności narządu ciała M. M. (1), na okres trwający nie dłużej niż 7 dni w postaci oparzeń twarzy i gałek ocznych, a także powierzchniowych oparzeń klatki piersiowej, poprzez spryskanie jego twarzy gazem żelowym

zarzut 3 z aktu oskarżenia

W okresie od dnia (...) roku do dnia 23 lutego 2015 roku w W. i w C. w celu popełnienia czynu zabronionego polegającego na wzięciu, a następnie przetrzymywaniu jako zakładnika osoby, która uiściłaby okup w zamian za swoje uwolnienie, podejmowali czynności mające stworzyć warunki do przedsięwzięcia tego

czynu, zmierające bezpośrednio do jego dokonania, poprzez wejście ze sobą oraz inną ustaloną osobą w porozumienie oraz sporządzenie planu działania, w tym w zakresie czasu popełnienia czynu oraz typowania osoby pokrzywdzonej.

zarzut 5 z aktu oskarżenia

W dniu (...) roku w C., składając jako świadek zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym wówczas nadzorowanym przez Prokuraturę Okręgową w C. w sprawie sygn. akt (...), będąc pouczonym o treści art. 233 § 1a kk oraz o wynikającym z treści art. 183 § 1 kpk prawie odmowy odpowiedzi na pytania, jeżeli jej udzielenie mogłoby narazić świadka lub osobę dla niego najbliższą na odpowiedzialność za przestępstwo, zeznał nieprawdę co do okoliczności związanych z powodem przyjazdu w dniu (...) roku wraz z T. H. pod blok mieszkalny położony przy ul. (...) w C., przebiegiem zdarzeń po przybyciu w wymienione miejsce P. U., to jest w zakresie dotyczącym niestosowania wobec niego przemocy oraz zagrożenia M. M. (1) pozbawieniem go życia przy użyciu przedmiotu

		swym wyglądem przypominającego broń palną, trzymaniem w chwili zdarzeń z udziałem M. M. (1) aparatu fotograficznego w dłoni, nieposiadaniem w chwili zdarzenia odzieży z napisem lub emblematami policyjnymi, a także zaprzeczeniem brania udziału w porwaniu i przetrzymywaniu P. U. w (...) roku w C., w celu wymuszenia zapłaty okupu w zamian za jego uwolnienie.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p><u>zarzut 1</u></p> <p>W dniu (...) r. około godz. (...), P. U. padł ofiarą manipulacji zaplanowanej w zamiarze jego uprowadzenia. Gdy rano wyszedł na podwórkę by wynieść śmieci, z zaparkowanego nieopodal samochodu typu bus, wybiegło 2 mężczyźni ubranych w kurtki z napisem „POLICJA” i krzykiem zmusiło go do położenia się na ziemi, a następnie założyli mu na ręce jednorazowe kajdanki i wrzucili do samochodu. Okrzyki napastników: „policja, jesteś aresztowany, nie ruszaj się, gleba” miały sugerować legalną czynność zatrzymania. Twarze rzekomych policjantów były zakryte</p>	<p>zeznania P. U.</p> <p>zeznania</p> <p>J. B. (1)</p> <p>zeznania</p> <p>K. B.</p> <p>zeznania</p> <p>M. P. (1)</p> <p>zeznania</p> <p>M. P. (2)</p> <p>wyjaśnienia</p> <p>J. S. (1)</p> <p>opinia sądowo-lekarska</p> <p>zeznania</p> <p>P. U.</p> <p>zeznania</p>	<p>k.3-13 t.I, k.312-316, k.317-318 k.383-385 t.II, k.844 t. V, k.1313-1314 t.VII, k.1506-1509, k.1547-1552 t.VIII, k.1878-1884 t.X, k.3433-3438, k.3445-3446 t.XVIII, k.4074-4076 t.XXII, k.4749-4753 t.XXVI, k.4968-4976 t.XXVI, k.5017-5034 t.XXVI</p> <p>k.21-23 t.I, k.153-155 t.I, k.285-289 t.II, k.4392-4408 t.XXIII</p> <p>k.351-356 t.II, k.5176-5182 t.XXVII</p> <p>k.232-233 t.II, k.303-309 t.II, k.5165-5173 t.XXVII</p> <p>k.407-409 t.III, k.5233-5235 t.XXVII</p> <p>k.2720-2721 t.XIV, k.2735-2737 t.XIV, k.2746</p>	

<p>kominiarkami. Pokrzywdzony został przewieziony w nieznanemu miejscu, a samochód wykorzystany do jego transportu został wprowadzony do garażu. Napastnicy kilka razy użyli wobec niego paralizatora, grozili mu śmiercią, bili po twarzy i głowie, polali łatwopalną substancją i podpalili pozwalając by przez kilka sekund płomień rozprzestrzenił się po jego odzieży. Pokrzywdzony od pierwszych chwil uprowadzenia miał na głowie worek, który utrudniał mu oddychanie, co skutkowało zaostreniem objawów astmy. Początkowo porywacze twierdzili, że otrzymali zlecenie by go zabić, jednak po pewnym czasie zażądali za jego uwolnienie okupu w kwocie 2 mln zł, przy czym ostatecznie zgodzili się na 500.000 zł.</p>	<p>J. B. (1) zeznania M. M. (1) zeznania E. C. zeznania M. M. (1) zeznania D. L. zeznania R. K. zeznania P. K. dokumentacja lekarska opinia sądowa-lekarska zeznania W. Z. (1) protokół zatrzymania rzeczy nagranie kamery i zdjęcie opinia Biura (...) załączniki nr 1,2,3 protokół przesłuchania D. G.</p>	<p>t.XIV, k.3233-3236 t.XVII, k.3683 t.XIX, k.4202-t.XXII, k.5558 t.XXIX k.399-400 k.3-13 t.I, k.312-316, k.317-318 k.383-385 t.II, k.844 t. V, k.1313-1314 t.VII, k.1506-1509, k.1547-1552 t.VIII, k.1878-1884 t.X, k.3433-3438, k.3445-3446 t.XVIII, k.4074-4076 t.XXII, k.4749-4753 t.XXVI, k.4968-4976 t.XXVI, k.5017-5034 t.XXVI k.21-23 t.I, k.153-155 t.I, k.285-289 t.II, k.4392-4408 t.XXIII k.24-25 t.I, k.159-161 t.I, k.1769-1771 t.IX, k.1850-1851 t.X, k.5064-5074 t.XXVI k.394-395 t.II, k.5230-5231 t.XXVII k.24-25 t.I, k.159-161 t.I, k.1769-1771 t.IX, k.1850-1851 t.X, k.5064-5074 t.XXVI k.201-203 t.II, k.4472-4473 t.XXIV k.204-206 t.II, k.5162 t.XXVII k.207-209 t.II, k.5099 t.XXVII k.26-27 t.I k.3766 t.XX k.1763-1765 t.IX, k.5321-5322 t.XXVIII</p>
<p>Przekazanie napastnikom okupu wymagało zaangażowania osób, które zgodziłyby się dostarczyć gotówkę. W tym celu, pod nadzorem porywaczy.</p> <p>P. U. skontaktował się ze swojego telefonu komórkowego z J. B. (1). W akcję uwolnienia pokrzywdzonego włączona została jego konkubina K. B. oraz kolega M. P. (1) i jego żona M.. Ze względu na utrudnione negocjacje z porywaczami,</p>		

J. B. (2) zdecydował się zwerbować do pomocy dodatkowo J. S. (1), który nieoczekiwanie szybko i chętnie przyłączył się do grupy. Kierując się poleceniami porywaczy, J. B. (2), M. P. (1) i J. S. (1) wsiedli do pociągu jadącego do K. i na stacji Ż. wyrzucili worek z okupem w kwocie 270.000 zł, które udało im się zgromadzić.

Po otrzymaniu pieniędzy, napastnicy przewieźli P. U. do dzielnicy (...) w C. i uwolnili w rejonie L. A.. Samochód, którym się posługiwali ugrzązł na błotnistej drodze i sprowadzili do pomocy kolegów. Odchodząc z miejsca uwolnienia pokrzywdzony spojrzął w stronę grupy porywaczy stojących przy samochodzie N. i w tym czasie miał możliwość zobaczenia twarzy jednego z nich – po raz drugi zobaczył tego mężczyznę pod swoim blokiem w dniu (...) r. i okazało się, że był nim T. H.. Podczas przetrzymywania przez porywaczy rozpoznał też głos J. S. (1).

P. U. miał za sobą kryminalną przeszłość, co miało wpływ na jego późniejsze decyzje. Zdawał sobie sprawę, że porywacze musieli orientować się w jego sytuacji materialnej i nielegalnie zdobytych funduszach. Wiedział, że w porwaniu uczestniczył

k.15-17

k.3706

k.663-681

k.1577-1587 t. VIII

J. S. (1), którego się bał, a co ważniejsze był on tylko jednym z grupy współników zaś tożsamości pozostałych nie udało się ustalić. Ostatecznie pokrzywdzony uznał, że korzystniejsze dla niego będzie zaniechanie informowania o sprawie organów ścigania.

W wyniku bicia i innych bezprawnych działań napastników, P. U. doznał obrażeń ciała na okres do 7 dni.

zarzut 2

W dniu (...) r. uwagę P. U. zwrócił biały N. (...), zaparkowany pod jego blokiem. Wydarzenia sprzed roku pozostawiły trwałe ślady w jego psychice i wyczuliły na sytuacje, które mogą stworzyć dla niego zagrożenie. Bardziej uważne oględziny, utwierdziły go w przekonaniu, że samochód był w posiadaniu sprawców jego porwania w (...) r. Postanowił poprosić o pomoc kolegów i wkrótce na miejscu zjawili się J. B. (2) i M. M. (1). Zdecydowali się poczekać na rozwój sytuacji. W pewnej chwili P. U. zauważył D. G. i T. H., którego rozpoznał z pierwszego porwania. Na widok pokrzywdzonego D. G. zaczął go szarpać, a przy tym krzyczał, że jest z policji, zaś jego współnik pośpiesznie wsiadł za kierownicę (...).

Okrzyk pokrzywdzonego „to oni”, zwrócił uwagę J. B. (1) i M. M. (1), którzy w ciągu kilku sekund przybiegli mu z pomocą. Pojawienie się kolegów P. U., było dla napastników zaskoczeniem i ostatecznie skłoniło do ucieczki.

zarzut 4

Zaistniała sytuacja potwierdziła obawy P. U. odnośnie usiłowania kolejnego porwania i uzasadniała podjęcie pościgu za napastnikami. Jako pierwszy ruszył w pościg M. M. (1), a wkrótce po nim, drugim samochodem, pojechał pokrzywdzony z J. B. (1). Pościg zakończył się w ślepej uliczce usytuowanej nieopodal ulicy (...). Mężczyźni wysiedli z samochodów. Obawiając się ataku, M. M. (1) zaczął wymachiwać trzymanym w ręku nożem, jednak gdy T. H. rozpylił gaz na jego twarz i oczy, stał się praktycznie bezbronny ze względu na zaburzenia widzenia. W tym samym czasie D. G. zagroził mu pozbawieniem życia, a przy tym manifestował możliwości użycia przedmiotu, który wyglądem przypominał broń. Wkrótce potem napastnicy uciekli, a na miejsce dotarli wreszcie P. U. i J. B. (2). Mając świadomość powagi sytuacji, P. U. zaangażował do pomocy przypadkowo napotkany patrol policji.

M. M. (1) został odwieziony przez kolegów do szpitala, gdzie udzielono mu pomocy medycznej. W wyniku użycia gazu doznał on obrażeń ciała na okres do 7 dni, w szczególności oparzenia chemicznego obu gałek ocznych, oparzenia chemicznego twarzy, oparzenia przedniej powierzchni klatki piersiowej.

zarzut 3

Zdarzenie, które miało miejsce w dniu (...) r. uświadomiło P. U. powagę sytuacji i skłoniło do złożenia zawiadomienia o przestępstwach popełnionych na jego szkodę. Ważnym dowodem w sprawie było nagranie fragmentu zajścia na kamerze samochodowej M. M. (1) i w wyniku podjętych czynności operacyjnych udało się ustalić tożsamość mężczyzn, którzy niewątpliwie zamierzali dokonać kolejnego uprowadzenia.

Po kilku miesiącach śledztwa, zarządzona została kontrola operacyjna, która umożliwiła monitorowanie rozmów telefonicznych D. G., T. H. i J. S. (1). Uwagę prokuratora zwróciły wypowiedzi świadczące o planowaniu przez nich wspólnego przedsięwzięcia, jednak

<p>nie padły jednoznaczne informacje odnośnie przedmiotu łączącego ich porozumienia.</p> <p><u>zarzut 5</u></p> <p>Z protokołu przesłuchania D. G. w charakterze świadka w dniu (...) r. wynika, że mimo prawidłowego pouczenia o treści art. 233 § 1 a kk oraz z art. 183 § 1 kpk, dopuścił się przekłamań odnośnie okoliczności mających istotne znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego zdarzeń objętych śledztwem prowadzonym pod sygn. (...) przez Prokuraturę Okręgową w C..</p>			
<p>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>oskarżony</p> <p>D. G.</p> <p>oskarżony</p> <p>J. S. (1)</p> <p>D. G.</p> <p>oskarżony</p> <p>D. G.</p>	<p>zarzut 1</p> <p>Na podstawie zebranych dowodów prokurator miał podstawy by dopatrzeć się związku między uprowadzeniem P. U. i mającym miejsce rok później usiłowaniem jego uprowadzenia. Posłużenie się przez sprawców tym samym samochodem, oczywiste podobieństwo sposobu ich działania oraz udział w obu zdarzeniach J. S. (1) i</p>	

T. H., mogły uprawniać do wnioskowania o winie trzeciego współnika również w przestępstwie zaistniałym w (...) r. Jeśli jednak nie budzi wątpliwości rozpoznanie T. H. i wskazanie udziału J. S. (1), to jednak brak jest stanowczego odniesienia do udziału D. G. w pierwszym uprowadzeniu. Zeznania P. U. zostały szczegółowo omówione w dalszej części uzasadnienia i wymaga jedynie podkreślenia, że rozpoznanie D. G. jako jednego z mężczyzn uczestniczących w zdarzeniu opisanym w pkt 1 aktu oskarżenia, budzi w ocenie Sądu wątpliwości już z tego powodu, iż informacja w tym przedmiocie pojawiła się dopiero po upływie kilku miesięcy prowadzonego śledztwa i nie została poparta żadnym innym dowodem.

zarzut 3

Prokurator nie przedstawił miarodajnych dowodów na poparcie tezy, że w okresie od (...) r. do (...) r. oskarżeni czynili przygotowania do uprowadzenia nieustalonego pokrzywdzonego. Zarzut z pkt 3 opiera się wyłącznie na materiałach uzyskanych w wyniku kontroli operacyjnej prowadzonej od (...) r. Jakkolwiek treść rozmów może sugerować

		<p>prorowadzenie negocjacji odnośnie wspólnego przedsięwzięcia, to jednak zbyt daleko idący i nieuprawniony byłby wniosek o finalnym celu tych uzgodnień.</p> <p>zarzut 4</p> <p>Z zeznań M. M. (1) jednoznacznie wynika, że osobą, która zaatakowała go gazem łzawiącym był T. H.. Faktem jest, że D. G. i jego wspólnik mieli wspólny plan działania, jednak łączące ich porozumienie dotyczyło uprowadzenia P. U., zaś późniejsze działania były spontaniczną reakcją na sytuację, która uniemożliwiła wykonanie zadania i zmusiła do ucieczki. W konfrontacji z M. M. (1) każdy ze wspólników działał według własnego uznania. W realiach niniejszej sprawy nieuprawnione jest przypisywanie D. G. odpowiedzialności za działania wspólnika, w szczególności spowodowanie obrażeń ciała w wyniku użycia gazu.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			

1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
zarzut 1	zeznania P. U. dane o karalności P. U. i J. B. (1) k.408, k.4089 dokumenty dotyczące lek. med. A. F. k.5409-5412 opinia sądowo -lekarska k.399-400 opinia biegłego psychologa k.4115-4116 t.22 opinia psychologiczna k.5085-5086 t.27 opinia psychiatryczna k.4115-4116 t.22	Pierwsze przesłuchanie P. U. miało miejsce w dniu (...) r., tj. następnego dnia po zaistnieniu zdarzenia, które zostało opisane w pkt 2 aktu oskarżenia. Pokrzywdzony przedstawił wiarygodną i potwierdzoną innymi dowodami relację okoliczności incydentu z udziałem oskarżonego D. G. i jego współnika T. H. oraz mającego miejsce rok wcześniej uprowadzenia w celu wymuszenia okupu w zamian za jego uwolnienie. Pokrzywdzony ujawnił okoliczności przestępstwa, którego padł ofiarą w dniu (...) r. i przekonująco wyjaśnił przyczynę zwłoki w złożeniu doniesienia organom ścigania. Relacje przebiegu porwania, okoliczności jego bezprawnego przetrzymywania oraz szczegóły dotyczące uwolnienia, jednoznacznie świadczą o wiarygodności podanych faktów. Z depozycji świadka wynikało, że sprawcy wykorzystali element zaskoczenia, a ponadto mieli przewagę fizyczną i dodatkowo posłużyli się podstępem polegającym na stworzeniu pozorów legalnej akcji	

funkcjonariuszy policji. Sprawcy zatrzymali pokrzywdzonego około godz. (...) w dniu (...) r., a uwolnili dopiero około godz. (...) następnego dnia. W czasie bezprawnego przetrzymywania, porywacze dręczyli swoją ofiarę psychicznie i fizycznie, m.in. zmuszali go do znoszenia niedogodności związanych z nałożeniem na głowę i twarz worka utrudniającego oddychanie, skrępowali mu nogi i ręce, używali paralizatora, bili po głowie, polali odzież substancją łatwopalną, a następnie ją podpalili, a nadto starali się wzbudzić w nim obawę o życie. Początkowo napastnicy utrzymywali, że otrzymali zlecenie zabicia pokrzywdzonego, jednak po pewnym czasie ujawnili prawdziwy motyw porwania i zażądali 2.000.000 zł okupu za jego uwolnienie.

Wykonanie żądania porywaczy wymagało współpracy z osobami, które cieszyły się zaufaniem pokrzywdzonego i skłonne były osobiście zaangażować się w zebranie i przekazanie okupu. Pokrzywdzony zdecydował się poprosić o pomoc J. B. (1), z którym łączyły go szczególnie bliskie relacje m.in. z

powodu współpracy przy dokonaniu przestępstw.

Pokrzywdzony został uwolniony w okolicy L. A. usytuowanego w (...) dzielnicy (...). Miał okazję przyjrzeć się samochodowi N. (...), którym był przewożony, a także z pewnej odległości i przez kilka sekund widział twarze 2 mężczyzn uczestniczących w przestępstwie. Porywacze otrzymali 270.000 zł okupu i zatrzymali również telefon komórkowy należący do pokrzywdzonego.

Odniesione obrażenia skłoniły P. U. do uzyskania pomocy lekarskiej, przy czym początkowo nie miał zamiaru składać zawiadomienia o przestępstwie i w związku z tym nie widział potrzeby zabezpieczenia dowodów potwierdzających odniesione obrażenia ciała. W późniejszym czasie okazało się, że nie może przedstawić organom ścigania żadnego dokumentu poświadczającego udzieloną mu pomoc medyczną, ponieważ korzystał z prywatnych wizyt lekarza, który wkrótce potem zmarł. Na podstawie informacji podanych przez P. U., biegły specjalista z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii wydał opinię, z której wynika, że obrażenia, których

pokrzywdzony doznał podczas jego porwania i przetrzymywania spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni.

Depozycje pokrzywdzonego w części dotyczącej jego uprowadzenia w (...) r. cechuje rzeczowość, logika i emocje świadczące o silnej reakcji na przeżyte doświadczenia. W ocenie Sądu, nie budzi wątpliwości wiarygodność zeznań P. U. odnośnie okoliczności przestępstwa popełnionego na jego szkodę w (...) r. Mimo, iż relacje pokrzywdzonego odnośnie istotnych faktów dotyczących przebiegu i sekwencji zdarzeń są konsekwentne i zasługują na walor wiarygodności, to jednak zawierają również treści, które ulegały modyfikacji podczas kolejnych przesłuchań, w szczególności odnośnie kwoty okupu oraz identyfikacji sprawców. Pokrzywdzony starał się co prawda wytłumaczyć wytknięte mu rozbieżności w zeznaniach, jednak przekonująco uzasadnił jedynie rozbieżności w zakresie kwoty okupu i osób zaangażowanych w jego przekazanie porywaczom, natomiast budzi wątpliwości brak konsekwencji w części dotyczącej rozpoznania D. G. jako jednego ze sprawców przestępstwa

mającego miejsce w (...) r. Niewątpliwie na jakość i szczegółowość przesłuchania ma wpływ m.in. sposób przeprowadzenia tej czynności przez przesłuchującego, jednak nawet przy braku należytej staranności formułowania pytań i niedostatecznej wnikliwości przy ustalaniu faktów, nie sposób przekonująco wytłumaczyć pominięcia tak istotnej informacji jak rozpoznanie sprawców przez ofiarę przestępstwa.

Uwagę Sądu zwróciło, że podczas pierwszego przesłuchania P. U. wspominał co prawda, że już po jego uwolnieniu, samochód N. nie mógł wyjechać z błotnistej drogi i trzech mężczyzn podjęło wysiłek wypchnięcia auta z kałuży, jednak podał w tym przedmiocie jedynie ogólnikowe informacje i zastrzegł, że w późniejszym usiłowaniu porwania prawdopodobnie wzięli udział ci sami sprawcy, jednak "jeżeli chodzi o tych dwóch opisywanych (...) mężczyzn" to młodszego z nich widział po raz pierwszy, "być może, że uczestniczył on w zdarzeniu sprzed roku, sylwetka tego mężczyzny (...) odpowiada", lecz nie jest tego w stanie stwierdzić jednoznacznie (k.8), przy czym bardziej stanowczo pokrzywdzony odniósł się do T. H.,

którego rozpoznał "po głowie, posturze i profilu twarzy" (k.8).

Przesłuchiwany ponownie w dniu (...) r. (k.312-316), P. U. stanowczo stwierdził, że podczas zdarzenia mającego miejsce w dniu (...) r., rozpoznał T. H. jako jednego ze sprawców porwania w (...) r. ("rozpoznałem go po wyglądzie (...) już wcześniej wskazałem po jakich szczegółach jego wyglądu jestem w stanie go rozpoznać" - k.314), natomiast nie nawiązał do osoby D. G..

Faktem jest, że pokrzywdzony miał świadomość, że mimo złożonego doniesienia, żaden ze sprawców nie został zatrzymany, co może powodować dla niego dodatkowe zagrożenie w akcie odwetu za poinformowanie o sprawie organów ścigania, jednak w ocenie Sądu budzi uzasadnione wątpliwości ujawnienie rozpoznania D. G. dopiero podczas szóstego przesłuchania w dniu (...) r. (k.1507). Nie przekonują tłumaczenia pokrzywdzonego, że podczas wcześniejszych przesłuchań jego zeznania mogły zawierać niejednoznaczne treści ze względu na specyfikę zadawanych mu pytań. Nawet jeśli P. U. składał zeznania zgodnie z prawdą, to jednak

uprawniona jest teza, że rozpoznanie D. G. opierało się na subiektywnym przekonaniu wyniesionym ze skojarzenia różnych detali dotyczących ogólnego wyglądu, wzrostu, postury.

Uwagę Sądu zwróciły depozycje P. U. w części dotyczącej oskarżonego J. S. (1). Należy mieć w polu widzenia fakt, że pokrzywdzony posiadał wiedzę o osobach uwikłanych w przestępczą działalność i nie leżało w jego interesie dzielenie się tą wiedzą z organami ścigania. Z depozycji pokrzywdzonego należy wnosić, że boi się J. S. (1) i dotychczas unikał sytuacji, które mogłyby wywołać między nimi konflikt. Tego rodzaju odniesienie ma przekonujące podstawy, jeśli zważyć na bogatą przeszłość kryminalną J. S. (1) i jego powiązania z grupami przestępczymi (m.in. k.6405-6408, k.997-1064). Zważywszy na obawy P. U., szczególnego znaczenia nabiera jego opór przed ujawnieniem informacji wskazujących na udział J. S. (1) w jego uprowadzeniu.

Wypytywany o J. S. (1) podczas przesłuchania w dniu (...) r. (k.312-316) pokrzywdzony ewidentnie unikał jednoznacznych odpowiedzi, przy czym starał się w ogólnikowy sposób wskazać na jego udział w porwaniu.

Niewątpliwie aresztowanie oskarżonych miało wpływ na poczucie bezpieczeństwa P. U., a w konsekwencji pozwoliło na bardziej szczere i otwarte nawiązanie do zdarzeń, których wcześniej bał się ujawniać. W opinii Sądu, przesłuchanie pokrzywdzonego na rozprawie nie było obciążone błędami, które miałyby wpływ na jakość złożonych zeznań, w tym odnoszących się do osoby J. S. (1).

Sąd zdecydował o potrzebie przesłuchania P. U. z udziałem biegłego psychologa w celu uzyskania dodatkowych informacji odnośnie jego stanu psychicznego i emocjonalnego oraz zdolności postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania rzeczywistości.

W opinii biegłego psychologa, P. U. ma sprawność intelektualną na poziomie przeciętnym, wykazuje dobrą zdolność postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń, nie wykazuje tendencji do konfabulacji, a treść zeznań oraz zachowanie w trakcie przesłuchania, spełniają kryteria psychologicznej wiarygodności jego zeznań. Uczestnicząc przy czynności przesłuchania, biegły miał okazję poczynić spostrzeżenia,

		<p>które uprawniały do wnioskania, że wypowiedzi P. U. były logiczne i precyzyjne, w relacjonowaniu zdarzeń podał wiele szczegółów, które są dobrze powiązane z kontekstem sytuacyjnym, ujawniał emocje i obawy oraz myśli towarzyszące mu w trakcie opisywanych zdarzeń, wykazał się dobrą spostrzegawczością i dobrą pamięcią wzrokową, ujawniał stany emocjonalne, które mogły być źródłem doznanego przez niego urazu psychicznego.</p> <p>W ocenie Sądu, wywody i wnioski biegłego psychologa stanowią rzetelną analizę stanu psychicznego i emocjonalnego P. U., a także sposobu składania zeznań oraz ich merytorycznej treści. Na marginesie wymaga zauważenia, że P. U. został poddany badaniom psychiatrycznym do sprawy sygn. (...) Prokuratury Okręgowej w G. i tezy autorów opinii są spójne z wnioskami biegłego S. K..</p>	
zarzut 2	świadek J. B. (2)	Zeznania P. U. dotyczące okoliczności zdarzenia zaistniałego w dniu (...) r. są rzeczowe i konsekwentne, a przy tym znalazły potwierdzenie w innych dowodach, m.in. zeznaniach M. M. (1) i J. B. (1). Analizując depozycje	
zarzut 1	świadek M. P. (1)		
zarzut 2	świadek K. B.		
zarzut 4	świadek M. P. (2)		
zarzut 2	odpis aktu oskarżenia k.4372-4379		

zarzut 4	świadek J. B. (2)	<p>pokrzywdzonego Sąd doszedł do przekonania, że cechuje go duża spostrzegawczość, wrażliwość na szczegóły i determinacja w dążeniu do ujęcia sprawców przestępstw, które wywołały traumatyczne przeżycia. Pokrzywdzony ocenił realność zagrożenia, na podstawie skojarzenia zaparkowanego pod jego blokiem samochodu N. (...) z pojazdem, którym posłużyli się sprawcy do jego uprowadzenia rok wcześniej. Niepokój wywołany pojawieniem się samochodu, został potwierdzony w wyniku oględzin i rozpoznania jego charakterystycznych cech, które zapamiętał z pierwszego porwania. Pokrzywdzony był pewien słuszności swoich podejrzeń, czego dowodem są podjęte przez niego działania, w szczególności sprowadzenie na miejsce zaufanych kolegów. Zważywszy na jego uprzednią karalność, nie dziwi opór przed szukaniem pomocy u organów ścigania. Pokrzywdzony miał powody by obawiać się o bezpieczeństwo własne i bliskich mu osób, stąd jego determinacja w dążeniu do ujawnienia prawdy i zdemaskowania sprawców. Zachowanie oskarżonych jednoznacznie potwierdziło słuszność</p>
zarzuty 2,4	zapis kamery samochodowej k.15-20	
zarzut 2	fotografia T. H. k.36-37	
zarzut 1,2	protokół oględzin zapisu monitoringu miejskiego k.824-837	
	zeznania M. M. (1)	
	dokumentacja medyczna i obdukcja k.26-27, k.3706 t. 20	
	zeznania D. L.	
	zeznania R. K.	
	zeznania P. K.	
	zeznania E. C.	
	zeznania R. C.	
	zeznania S. W.	
	zeznania A. W.	
	zeznania T. D.	
	zeznania M. S.	
	zeznania S. H.	

jego podejrzeń. Wbrew twierdzeniom D. G., jego reakcja na pokrzywdzonego świadczy o tym, że szybko i bezbłędnie go rozpoznał, a okrzykiem "stój policja" oraz manifestowaniem munduru policyjnego, starał się wywołać fałszywe przekonanie o legalności planowanego zatrzymania. W początkowej fazie konfrontacji napastników z ofiarą, oskarżony i jego współnik nie wiedzieli, że pokrzywdzony zadbał o wsparcie kolegów, jednak gdy fakt ten został po chwili ujawniony, sytuacja wymknęła im się spod kontroli i ostatecznie podjęli - jedyną w tej sytuacji - decyzję o ucieczce. Z zeznań pokrzywdzonego wynika, że reakcja oskarżonego D. G. i jego współnika, była nacechowana desperacją, nerwowością i obawą przed zdemaskowaniem, o czym świadczyły m.in. próba zakrycia twarzy, brak spójności działań, wymachiwanie przedmiotem wyglądem przypominającym broń palną i ostatecznie pośpieszne schowanie się w części bagażowej (...). Okazało się, że P. U. miał powody do niepokoju, gdy zobaczył na parkingu pod swoim blokiem samochód N. (...) i bezbłędnie rozpoznał pojazd, którym posłużyli się sprawcy jego uprowadzenia w (...) r.

Od czasu uprowadzenia P. U. zachowywał większe niż wcześniej środki ostrożności, stąd jego szybka reakcja na samochód N. (...) i podjęte następnie czynności, w szczególności sprowadzenie na miejsce kolegów J. B. (1) i M. M. (1).

J. B. (2) posiadał wiedzę o okolicznościach uprowadzenia pokrzywdzonego w (...) r. i na przekazaną mu telefonicznie prośbę kolegi, osobiście zaangażował się w zebranie kwoty na okup i przekazanie jej porywaczom. Stosując się do wskazówek K. B. - konkubiny pokrzywdzonego, włączył do sprawy M. P. (1) i jego żonę M., by zgromadzić jak największą sumę. Postępując zgodnie z przekazywanymi mu telefonicznie instrukcjami porywaczy, zorganizował przekazanie zebranej kwoty 270.000 zł.

Depozycje J. B. (1) dotyczące okoliczności zdarzenia opisanego w pkt 1 aktu oskarżenia, zostały potwierdzone przez M. P. (1), K. B., M. P. (2).

Stosownie do uzgodnień poczynionych na użytek organów ścigania, P. U. i osoby posiadające wiedzę o okolicznościach jego uprowadzenia, w początkowej fazie śledztwa

podali niższą od rzeczywistej kwotę okupu i przemilczeli udział w sprawie M. P. (1), który był poszukiwany w związku z prowadzonym postępowaniem karnym i nie chciał ujawniać miejsca pobytu. Podjęta próba zaniżenia kwoty okupu miała na celu ukrycie prawdy o nielegalnie zdobytych zasobach finansowych P. U.. Ostatecznie pokrzywdzony i jego koledzy zwerbowani do przekazania okupu, sprostowali zeznania i wyjaśnili powody przekłamań, których się dopuścili w czasie pierwszych przesłuchań. Po ujawnieniu przez prokuratora nieprawdziwych informacji, zostało wszczęte w tej sprawie dochodzenie i zapadł wyrok skazujący.

Zeznania J. B. (1), K. B., M. P. (1) i M. P. (2) są spójne i rzeczowe. Rozbieżności dotyczące kwoty okupu i udziału małżonków P., zostały przekonująco wytłumaczone i nie mają wpływu na ocenę wiarygodności ich zeznań.

Jakkolwiek J. B. (2) kilka razy rozmawiał z porywaczami przez telefon, to jednak nie był w stanie zidentyfikować osoby rozmówcy. Na szczególną uwagę zasługują jego zeznania dotyczące J.

S. (1), który - według jego zamierzeń - miał pomóc w sprawnym przeprowadzeniu negocjacji z porywaczami i przekazania okupu. Wytypowanie J. S. (1) do wsparcia akcji uwolnienia pokrzywdzonego, wynikało ze spontanicznej decyzji J. B. (1), dla którego zaistniała sytuacja nie była łatwym przedsięwzięciem. Uważnie obserwując rozwój sytuacji, J. B. (2) zauważył kilka specyficznych aspektów związanych z osobą J. S. (1), w szczególności zdziwiła go szybkość - zbyt szybko - reakcja na informacje o uprowadzeniu pokrzywdzonego i łatwość kontaktu z porywaczami (k.289). W późniejszym czasie zdziwienie J. B. (1) wzbudziło zachowanie pokrzywdzonego krótko po jego uwolnieniu - J. B. (2) pojechał do L. A. razem z J. S. (1), jednak pokrzywdzony nie chciał wsiąść do jego samochodu, co później wytłumaczył obawą przed J. S. (1) zamieszonym w jego porwanie (k.289).

Gdy rok później pokrzywdzony poinformował go o obawach związanych z pojawieniem się pod jego blokiem samochodu N. (...), bez wahania zgodził się pomóc koledze. Pokrzywdzony rozpoznał samochód,

którym sprawcy posłużyli się do jego uprowadzenia. Uznali, że sytuacja jest na tyle poważna, by włączyć do pomocy jeszcze zaprzyjaźnionego z nimi M. M. (1). Rozważali powiadomienie o sprawie policji, jednak wpierw chcieli upewnić się co do słuszności podejrzeń. W późnych godzinach popołudniowych pojawiło się dwóch mężczyzn, na widok których P. U. zareagował okrzykiem "to ci". Młodszy z nich zaczął szarpać pokrzywdzonego, jednak na widok biegnących kolegów, pospieszenie wsiadł bocznymi drzwiami do (...), zaś drugi z nich zajął miejsce za kierownicą. Postanowili udać się w pościg za N., z tym że M. M. (1) pojechał swoim samochodem, zaś J. B. (2) własnym autem, zabierając ze sobą P. U.. Jako pierwszy ruszył M. M. (1) i telefonicznie informował ich o trasie pościgu. Gdy dołączyli do M. M. (1), ten skarżył się na podrażnienie oczu spowodowane użyciem wobec niego gazu - z jego relacji wynikało, że młodszy z mężczyzn trzymał w ręku przedmiot przypominający broń i groził mu pozbawieniem życia, a starszy kilka razy popryskał mu oczy gazem. Mając świadomość powagi sytuacji, M. M. (1) zrobił zdjęcie mężczyźnie, który kierował N., a nadto miał włączoną kamerę

w swoim samochodzie i zarejestrował przebieg zdarzenia.

Zeznania M. M. (1) korelują z depozycjami P. U. i J. B. (1). Z obserwacji świadka wynikało, że P. ujma zareagował bardzo emocjonalnie na pojawienie się - wówczas im nie znanych - D. G. i T. H.. Późniejszy rozwój sytuacji utwierdził ich w przekonaniu, że P. U. miał być ofiarą porwania i z tego powodu udał się w pościg za samochodem N. (...). W pierwszej fazie zajścia, pod blokiem P. U., młodszy z napastników szarpał go i krzyczał, że jest z policji, natomiast jego współnik w pośpiechu wsiadł do (...) na fotelu kierowcy. Podczas tej konfrontacji, U. potwierdził, że napastnicy są tymi, na których czekali ("Wtedy ja i J. dolecieliśmy do nich i krzyknąłem do P. czy to oni. On odpowiedział, że tak i krzyknął rób mu zdjęcie" k.25).

Zachowanie napastników świadczyło o ich przestępczych zamiarach, co skłaniało do podjęcia interwencji i ich zatrzymania.

Po krótkim pościgu, M. M. (1) zlokalizował (...) w ślepej uliczce i nie czekając na wsparcie, postanowił przeszkodzić napastnikom w ucieczce. Zgodnie z jego przewidywaniami,

meżczyźni wysiedli z auta i zaczęli iść w jego kierunku. W obawie przed atakiem, M. M. (1) stanął przy swoim samochodzie i zaczął wymachiwać trzymanym w ręku nożem. Starszy z meżczyzn (T. H.) skierował mu na twarz strumień gazu, a drugi z nim (D. G.) zagroził, że go zabije. Rozpylony gaz spowodował u M. M. (1) zaburzenia widzenia, jednak wyraźnie usłyszał "przeładowanie pistoletu", a potem "szczęk suchego strzału" (k.25). W obawie o swoje życie zaczął uciekać i początkowo napastnicy pobiegli za nim, ponawiając próbę jego zatrzymania przez ponowne użycie gazu. Ostatecznie oskarżony D. G. i jego współnik uciekli z miejsca zdarzenia, a wkrótce potem dołączył P. U. z J. B. (1), którym zrelacjonował przebieg zdarzenia. Po obejrzeniu zapisu kamerki samochodowej, upewnili się, że młodszy ze współników trzymał w ręku broń.

M. M. (1) miał podrażnione oczy z powodu użycia gazu i poprosił telefonicznie kolegę, by przyjechał po niego i zawiózł do lekarza. Badanie okulistyczne wykazało, że substancja rozpryskana na jego twarzy przez T. H., spowodowała obrażenia ciała na okres do 7 dni, w szczególności oparzenia

skóry i gałek ocznych oraz powierzchniowe oparzenia powierzchni klatki piersiowej.

J. B. (2) starał się podążać za M. M. (1), jednak poruszał się wolniej i zgubił drogę, co skutkowało kilkuminutowym opóźnieniem. Zbliżając się do miejsca postoju M. M. (1), P. U. zauważył radiowóz i mimo początkowych oporów przed zawiadomieniem organów ścigania o porwaniu, aktualnie zdecydował się poprosić o pomoc, by chronić siebie i rodzinę.

Przesłuchani w charakterze świadków funkcjonariusze D. L., R. K. i P. K., zgodnie zreferowali okoliczności interwencji przeprowadzonej na prośbę P. U.. Według ich twierdzeń - w ocenie Sądu wiarygodnych - pokrzywdzony był bardzo zdenerwowany, mówił o zaistniałym rok wcześniej porwaniu i ponowionej tego dnia próbie porwania. Razem udali się na ul. (...), gdzie zastali mężczyznę znanego im pod ps. (...), który potrzebował pomocy medycznej ze względu na podrażnione gazem oczy. W opinii Marcepana sytuacja była na tyle poważna, że wymagała włączenia CBŚ lub jednostki specjalistycznej z K..

Spójne i rzeczowe relacje P. U., M. M. (1) i J. B. (1), znalazły potwierdzenie w depozycjach E. C., która była postronnym świadkiem zdarzenia opisanego w pkt 2 aktu oskarżenia i nie miała powodu do podania okoliczności niezgodnie ze stanem faktycznym. Świadek obserwowała zajęcia z okna swojego mieszkania usytuowanego na parterze bloku i chociaż nie zrozumiała słów, to jednak wyraźnie słyszała jakieś krzyki z ust D. G. i T. H., a nadto widziała szarpaninę między jednym z tych mężczyzn a P. U.. Napastnik i jego współnik uciekli furgonetką o białej karoserii. Pokrzywdzony przez chwilę stał pod blokiem, podczas incydentu nie atakował, a jedynie „cały czas uchylał się i machał rękami” (k.395). Z jej obserwacji wynikało, że P. U. był ofiarą ataku.

Zeznania R. C. potwierdziły depozycje J. B. (1) odnośnie okoliczności związanych z przekazaniem okupu, w szczególności dotyczących jego pobytu w M.. Początkowo – podobnie jak inni koledzy M. P. (1) – starał się zataić udział w sprawie kolegi poszukiwanego przez policję, jednak w trakcie kolejnych przesłuchań sprostował swoje zeznania i

		<p>wyjaśnił powód udzielenia nieprawdziwych informacji.</p> <p>Zeznania S. W., T. D., M. S. i A. W. nawiązywały do okoliczności nie mających wpływu na ustalenie stanu faktycznego zarzutów, zaś wiedzę o uprowadzeniu i późniejszej próbie uprowadzenia P. U., posiadali z relacji pokrzywdzonego i osób trzecich. Specyfika sprawy i środowiska spowodowały spekulacje odnośnie osób podejrzewanych o udział w tych zdarzeniach.</p> <p>Na uwagę zasługuje wiedza T. D. na temat sytuacji materialnej J. S. (1), w szczególności odnośnie posiadania przez oskarżonego w (...) r. samochodem marki B. (...) i B. (...).</p> <p>Depozycje S. H., córki J. nie przyczyniły się do wyjaśnienia udziału jej męża T. w zdarzeniu opisanym w pkt 2 aktu oskarżenia, jak również nie przyczyniły się do ustalenia okoliczności uprowadzenia P. U.. W nawiązaniu do wersji podanej przez D. G. wymaga jedynie zwrócenia uwagi stwierdzenie świadka, że jej mąż nie wykazywał zainteresowania handlem złotem (k.3780).</p>	
zarzuty 1,2,4	protokół oględzin miejsca ujawnienia samochodu k.49-50	W dniu (...) r. ujawniono samochód N. (...) na ulicy (...) w C.. Pod wycieraczką	

protokół oględzin samochodu k.171-175	było wezwanie wystawione w dniu (...) r. przez Straż Miejską, co pozwala wnioskować o dacie porzucenia auta. Po sprawdzeniu okazało się, że drzwi są zamknięte na zamki fabryczne. Wewnątrz znajdowały się przedmioty, które niewątpliwie nie były typowym wyposażeniem pojazdu i jednoznacznie skojarzyły się P. U. z porwaniem w (...) r., w szczególności plastikowe opaski mogące służyć do skrępowania kończyn, szara taśma klejąca, śpiwór, różne płyny m.in. olej oraz opakowanie z pakietu startowego sieci O. o numerze wywoławczym (...).
wezwanie (...) k.51	
opinie z badań chemicznych k.1918, k.3387-3388, k.3602-3605	
zeznania T. G.	
zeznania W. Z. (2)	
zeznania K. Z.	
dokumenty k.191 i k.183	
akta rejestrowe samochodu k.211-223	
pismo ze S. P. w R. k.2451	
opinia kryminalistyczna k.4043-4049	
opinie k.624-637, k.649-650	
opinie k.1909-1911, k.3387-3388, k.3602-3605	Według ustaleń śledztwa, samochód, którym posłużyli się napastnicy, został w dniu (...) r. zakupiony przez kobietę podającą się za D. C. (1), a wcześniej jego właścicielami byli W. Z. (2) i T. G.. Z akt rejestrowych wynikało, że samochód początkowo miał numer rejestracyjny (...), a następnie (...), przy czym pierwsze tablice rejestracyjne nie zostały zwrócone do Starostwa Powiatowego w R. (k.2451). W dacie zakupu pojazdu przez kobietę podającą się za D. C. (2), aktualna była rejestracja (...).
zwolnienie lekarskie k.1345	
pismo (...) k.1387	
dokumentacja bankowa analizy historii rachunków k.3386-3398, k.3402, k.3117, k.3122-3139, k.3678, k.5649-5663, k.5687-5692, załącznik nr 4	
dokument k.3590	
	Czynności podjęte w celu ustalenia tożsamości

osoby, która kupiła pojazd od W. Z. (2), nie przyniosły oczekiwanego rezultatu. Z opinii kryminalistycznej wynika, że ze względu na niską jakość materiału dowodowego na umowie kupna-sprzedaży z dn. (...) r. (m.in. k.4055), nie jest możliwe ustalenie autora podpisu w rubryce „kupujący”.

Podczas oględzin samochodu zabezpieczono ślady kryminalistyczne, które jednak nie przyczyniły się do ustalenia istotnych w sprawie okoliczności. (...) nie pozwoliły na sformułowanie wniosków, które wzbogaciłyby materiał dowodowy.

Prokurator zlecił wykonanie analizy chemicznej płynów znalezionych w samochodzie i według ekspertów, były to woda mineralizowana, płyn mogący służyć do spryskiwaczy i olej napędowy. Z badań toksykologicznych wynika, że jeden z badanych płynów zawierał izopropanol w stężeniu 59,8% i aceton 1,4%, przy czym alkohol izopropylowy jest substancją łatwopalną.

W wyniku podjętych czynności operacyjnych ustalono, że sprawcami zdarzenia zaistniałego w dniu (...) r. byli T. H. i D. G., którzy w okresie od

		<p>(...) r. do (...) r. korzystał ze zwolnienia lekarskiego, a w dacie pierwszego porwania, tj. (...) r. miał dni wolne w pracy.</p> <p>Poszukując dowodów pozwalających zweryfikować udział oskarżonych w przestępstwie uprowadzenia P. U., prokurator przeprowadził kontrolę ich rachunków bankowych. Zebrane materiały pozwoliły ustalić, że przed dniem (...) r. sytuacja materialna D. G. była stosunkowo trudna, jednak na kartach należących do niego i jego żony nie odnotowano wpływów, które mogłyby pochodzić z nielegalnego źródła.</p> <p>Dokumentacja bankowa dotycząca J. S. (1) dostarczyła bardzo ważnej w sprawie informacji – w mBanku oskarżony posiadał 3 rachunki bankowe i pod datą (...) r. odnotowano dwie czynności przelewów kwoty 130.000 zł między jego rachunkami.</p> <p>Badając okoliczności pobytu D. G. w C. w dniu (...) r., prokurator ustalił, że tego dnia o godz. (...) na karcie zarejestrowanej na jego żonę odnotowano tankowanie paliwa na stacji BP w T..</p>	
zarzuty 1,2	wydruki połączeń k.370-378, k.437-479,	Znalezione w samochodzie N. (...) opakowanie z pakietu startowego	

	<p>k.738-813; a nadto k.3241-3340 załącznik 1a</p> <p>wydruk książki meldunkowej k.328</p>	<p>O. karty typu prepaid pozwoliło ustalić historię połączeń między telefonami D. G., J. S. (1) i T. H., co jednoznacznie potwierdziło stały kontakt między tymi osobami w dacie zdarzenia mającego miejsce w dniu (...) r. oraz w okresie poprzedzającym planowaną przez nich akcję. Okazało się również, że telefon, którym się posługiwali, w nocy (...) r. logowały się w stacji (...) znajdującej się w miejscowości L. pod C..</p> <p>Oskarżony D. G. w dniu (...) r. zameldował się w hotelu usytuowanym na terenie wsi (...), około 2 km od L.</p>	
<p>zarzut 2</p>	<p>opinia biegłego z zakresu fotografii i zapisów wizualnych k.2075-2086, k.2125-2131</p> <p>opinia biegłego z zakresu broni i amunicji k.2091-2097, k.2118-2121</p> <p>opinia (...) k.3527-3546</p> <p>opinia (...) k.1468-1469</p> <p>akta śledztwa (...) Prokuratury Rejonowej w K. K. k.1404-1471, k.1811-1877, k.1926-1944, k.1986-1987</p> <p>wyjaśnienia J. S. (1) k.2720-2721 t.XIV,</p> <p>k.2735-2737 t.XIV</p> <p>k.2746 t.XIV</p> <p>k.3233-3236 t.XVII</p>	<p>Według zgodnych twierdzeń P. U. i M. M. (1), młodszy z napastników, tj. D. G. posługiwał się przedmiotem przypominającym broń. Zarówno w początkowej fazie zajścia pod blokiem P. U., jak też podczas konfrontacji z M. M. (1) przy ul. (...), dynamika zdarzeń uniemożliwiła dokładne rozpoznanie przedmiotu, jednak w opinii uczestników zajścia, była to broń lub przedmiot o podobnym wyglądzie. Depozycje świadków zawierały element wątpliwości odnośnie właściwości przedmiotu, który widzieli w ręku D. G., w związku z czym prokurator podjął czynności mające</p>	

k.4683 t.XIX
k.4202 t.XXII
k.5558 t.XXIX
wyjaśnienia D. G.
k.2329-2330 t.XXII
k.2490-2491 t.XIII
k.3752-3753 t.XX
k.4198-4202 t.XXII
k.6428-6430 t.XXXIII

zeznania świadków:

E. P. (1)
k.3354-3356 t.XVIII,
k.5547-5551 t.XXIX

E. P. (2)
k.3761-3762 t.XX,
k.5551-5552 t.XXIX

J. P. (1)
k.3764-3765 t.XX
M. P. (3)

k.3767-3768 t.XX,
k.5555 t.XXIX

W. P.
k.23770-3771 t.XX,
k.5556 t.XXIX

świadek K. W.
k.6244-6247

świadek J. P. (2)
k.6247-6249

świadek M. K. (1)

na celu zweryfikowanie posiadanych informacji, w tym nagrania z kamery samochodu M. M. (1). Według biegłego z zakresu fotografii i zapisów wizualnych (k.2075-2086), w prawej dłoni D. G. znajdowała się broń palna odpowiadająca kształtem i wielkością pistoletowi (...), przy czym jednoznacznie wykluczył by był to aparat fotograficzny .

W opinii biegłego z zakresu broni palnej i amunicji (k.2091-2097), badany przedmiot wyglądem przypomina broń typu pistolet, jednak nie jest możliwe stwierdzenie czy jest to broń palna, broń gazowa czy tylko przedmiot przypominający swym kształtem broń. Analiza materiału przeprowadzona przez Specjalistów Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji nie doprowadziła do jednoznacznej identyfikacji przedmiotu.

Wymaga zauważenia, że brak jest podstaw do kwestionowania zeznań P. U. i M. M. (1), którzy zgodnie ocenili przedmiot trzymany przez D. G. i chociaż nie mieli pewności czy była to broń, to jednak skojarzyli jego wygląd z bronią. Na marginesie wymaga zauważenia, że T. H. był w posiadaniu broni palnej w postaci

k.6350-6352

pistoletu marki B. i broń ta została wykorzystana do jego postrzelenia w dniu (...) r. Jakkolwiek okoliczności śmierci T. H. mogą budzić wątpliwości, to jednak prowadzone w tym zakresie czynności skutkowały umorzeniem postępowania (k.1463-1464).

Prowadzenie ustaleń odnośnie udziału T. H. aktualnie nie jest możliwe, jednak wypada zauważyć, że pokrzywdzony P. U. podczas przesłuchania w dniu (...) r. ujawnił prokuratorowi jego udział w porwaniu, które miało miejsce w kwietniu (...) r. - pierwsze przesłuchanie było przeprowadzone przez funkcjonariusza Policji w dniu (...) r. i nie zawiera jednoznacznej informacji w tym przedmiocie, jednak może to wynikać bądź z mało starannego przesłuchania, bądź braku zaufania pokrzywdzonego do miejscowej policji. Rozpoznanie T. H. w dniu (...) r. tłumaczy spontaniczną reakcję pokrzywdzonego i skierowany do kolegów okrzyk "to oni".

Niezależnie od ustaleń dokonanych przez organy ścigania, oskarżeni zasadniczo nie kwestionowali faktu łączącego ich porozumienia, z tym że każdy starał się na własny sposób wytłumaczyć udział w

zdarzeniu, które miało miejsce w dniu (...) r. Wymaga zwrócenia uwagi, że pierwsze czynności z ich udziałem w charakterze podejrzanych zostały przeprowadzone dopiero we (...) r., a zatem mieli dużo czasu, by przygotować linię obrony.

Przesłuchiwany w dniu (...) r., J. S. (1) nie przyznał się do winy i odmówił wyjaśnień. Podczas drugiego przesłuchania, przeprowadzonego następnego dnia, ograniczył się do potwierdzenia swojego udziału w przekazaniu okupu w zamian za uwolnienie P. U. i zreferował podjęte w tej sprawie działania zgodnie z twierdzeniami J. B. (1), natomiast stanowczo zaprzeczył, by należał do grupy porwaczy. W nawiązaniu do usiłowania porwania P. U. w dniu (...) r., J. S. (1) przedstawił wersję zasługującą na szczególną uwagę - mimo, iż wyparł się on przestępczych zamiarów, to jednak potwierdził porozumienie łączące go z D. G. i T. H. oraz udział w akcji, która rzekomo była zlecona przez T. H. i miała na celu odzyskanie długu. Według jego twierdzeń, T. H. powiadomił go telefonicznie, że "się narozrabiało" i poprosił by zabrał go z dzielnicy S., a następnie już z własnej inicjatywy skontaktował

się z D. G. i zapewnił mu transport do hotelu w (...).

D. G. również nie uznał stawianych mu zarzutów, przy czym w początkowej fazie śledztwa zdecydował się nawiązać do okoliczności ujawnionych przez organy ścigania, zaś przed Sądem ograniczył się do próby wykazania, że posiadana przez niego wiedza i doświadczenie nabyte w zawodzie policjanta pozwala mu uniknąć sytuacji, które miałyby wpływ na uniknięcie błędów gdyby faktycznie brał udział w nielegalnych poczynaniach, zaś w dacie pierwszego porwania P. U. ma alibi potwierdzone przez członków rodziny. Uwagę Sądu zwróciła postawa oskarżonego w początkowej fazie śledztwa - trudno wytłumaczyć z jakiego powodu podczas pierwszego przesłuchania, zaniechał powołania okoliczności, które mogły uwolnić go od udziału w uprowadzeniu P. U. mimo, iż od dłuższego czasu miał wiedze o prowadzonym śledztwie i mógł przewidzieć objęcie go czynnościami operacyjnymi jako osobę podejrzaną. Wersja o wizycie u teściów w dacie pierwszego zarzutu pojawiła się dopiero podczas przesłuchania na rozprawie. Na etapie postępowania przygotowawczego D. G. był trzy razy

przesłuchiwany i jedynie na posiedzeniu w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania nawiązał do zdarzenia, odnośnie którego prokurator zebrał obciążające go dowody, tj. usiłowania uprowadzenia P. U. w dniu (...) r. - co prawda podana przez niego wersja nawiązywała do linii obrony współnika, jednak dają się zauważyć rozbieżności, których nie można logicznie wytłumaczyć m.in. odnośnie porozumienia łączącego go z J. S. (1) i T. H., przyczyny specyficznej reakcji na widok P. U. mimo, iż rzekomo wcześniej go nie znał, motywów podjętej ucieczki i agresywnych poczynań wobec M. M. (1), powodu późniejszego rozdzielenia się z T. H. i pomocy J. S. (1) w przetransportowaniu go do hotelu.

Ze względu na specyfikę wyjaśnień D. G., w szczególności spóźnione włączenie do linii obrony wersji o wizycie u teściów w dacie zdarzenia z pkt 1 aktu oskarżenia, Sąd potraktował z dużą dozą ostrożności zeznania jego żony, teściów i powinowatych, którzy starali się wykazać okoliczności przychylne jego interesom. Ostatecznie jednak uniewinnienie oskarżonego od zarzutu udziału w uprowadzeniu P.

		U. było przede wszystkim wynikiem wnikliwej analizy zeznań pokrzywdzonego i braku solidnych podstaw dowodowych zarzutu z pkt 1.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	k.94-104 k.108-149 k.188-190 k.550-565 k.649-650 k.694 k.704-713 k.725-734 k.1264-1268, k.1281-1312 k.1404-1472 k.1597-1755 k.2357-2434 k.3447-3466 k.2444-2471 k.2560-2712	<i>Dowody, które nie miały istotnego wpływu na ustalenie okoliczności stanu faktycznego.</i> protokół odczytu pamięci telefonu komórkowego T. D. protokół oględzin rzeczy dotyczących T. D. protokół przeszukania domu W. Z. (2) wydruk danych bilingowych opinia (...) w K. z zakresu badań daktyloskopijnych opinia (...) w K. z zakresu badań daktyloskopijnych opinia (...) w K. z zakresu badań biologicznych opinia (...) w K. z zakresu badań antropijnych	

k.2818-2859	rejestr gruntów w N.
k.3506-3516	protokół oględzin i ksero
k.k.3616-3662	dokumentów ze sprawy
k.3798-3801	cywilnej ubezwł.
k.54-55 t.1	T. H.
k.182 t.1	kserokopia akt (...) Prokuratury Rejonowej w
k.841-842 t.5	K. dotycząca okoliczności śmierci T.
k.1515-1519	H. i posiadanej przez niego
t.8	broni
k.1522-1526	ksero akt dochodzenia (...) Prokuratury Rejonowej w
t.8	Z. dotyczących J. S. (1)
k.1799-1802	ksero akt śledztwa (...) Prokuratury Okręgowej w
t.9	C. dotyczącej zlecenia zabójstwa J. S. (1) do
k.2042-2043	(...) r. – śledztwo zostało umorzone
i k.2061-2064	wykaz samochodów F. (...) i F. zarejestrowanych na terenie
t.11	Gorzeln i dotyczący samochodu N. (...)
k.3358-3359	ksero materiałów z akt (...) Sądu Okręgowego w
t.18	C. dotyczących udzielenia J. S. (1) przerwy w
k.3719-3720	Karze
t.20	ksero akt (...) Prokuratury Rejonowej w Z. przeciwko
k.3722-3723	J. S. (1)
t.20	opinia z zakresu informatyki (...) sp. z o. o.
k.2382-2384	
t.12, k.2406-	
2408 t.13	
k.2387-2389 t.12	

		<p>protokoły oględzin przedmiotów zabezpieczonych w mieszkanu</p> <p>D. G.</p> <p>opinia z badania pisma ręcznego</p> <p>zeznania świadka A. M. (2)</p> <p>zeznania świadka T. G.</p> <p>zeznania świadka J. M.</p> <p>zeznania świadka B. G. (2)</p> <p>zeznania świadka A. S.</p> <p>zeznania świadka B. W.</p> <p>zeznania świadka M. K. (2)</p> <p>zeznania świadka S. H. z domu H.</p> <p>zeznania świadka S. S. (2)</p> <p>zeznania świadka J. O.</p> <p>zeznania świadka A. B.</p> <p>zeznania świadka J. S. (2)</p>	
	1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	punkt I wyroku	J. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Sprawcy upozorowali legalną akcję zatrzymania funkcjonariuszy policji i w wyniku podjętych działań uprowadzili P. U. z parkingu osiedlowego, a następnie skrepowali mu ręce i nogi w celu pokonania oporu i uniemożliwienia ucieczki. Podczas przetrzymywania wpływali na jego emocje i poczucie zagrożenia, m.in. grożąc zabiciem, bijąc po twarzy i głowie, oblewając łatwopalną substancją i podpalając jego odzież. Pokrzywdzony jest astmatykiem i szczególnie uciążliwe było dla niego założenie na głowę worka. Działania sprawców spowodowały u P. U. obrażenia ciała na okres do 7 dni. Zasadniczym celem napastników było zmuszenie pokrzywdzonego do przekazania okupu za jego uwolnienie. W wyniku przestępstwa oskarżony J. S. (1) i jego współnicy uzyskali korzyść w postaci okupu w kwocie 270.000 zł, a nadto telefonu komórkowego o wartości około 100 zł, który zabrali pokrzywdzonemu.

Działania podjęte przez współników wypełniały znamiona przestępstw z art. 252 § 2 kk, art. 282 kk, art. 280 § 1 kk, art. 157 § 2 kk i art. 227 kk.

Pozorowanie legalnej akcji policji naruszało

normę art. 227 kk. Okoliczności zabrania pokrzywdzonemu telefonu komórkowego, uzasadniały powołanie w kwalifikacji normy art. 280 § 1 kk. Dręczenie P. U. skutkowało powstaniem obrażeń ciała na okres do 7 dni, a zatem uprawnione było włączenie do kwalifikacji również art. 157 § 2 kk. Okoliczności zatrzymania pokrzywdzonego i zamiar, którym kierowali się napastnicy stanowiły zbrodnie z art. 252 § 2 kk w zw. z art. 282 kk.

Branie zakładnika w rozumieniu art. 252 kk, to bezprawne pozbawienie wolności wbrew woli osoby zatrzymanej.

Przetrzymywanie zakładnika oznacza utrzymywanie bezprawnego pozbawienia wolności. W przypadku gdy celem wzięcia i przetrzymywania zakładnika jest wymuszenie okupu, taki czyn wyczerpuje również znamiona przestępstwa z art. 282 kk i podlega kumulatywnej kwalifikacji (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 15.01.2009 r. II AKa 321/08 Prok. i Pr. – wkł. 2009/11-12, wyrok SA w Katowicach z dnia 20.07.2017 r. II AKa 237/17 LEX nr 2382762). Za szczególne dręczenie należy uznać takie zachowanie, które

wykracza poza typowe w takich sytuacjach traktowanie, w szczególności straszenie śmiercią, podpalenie odzieży, założenie worka na głowę (komentarz do art. 252 kk Arkadiusz Lach).

punkt II wyroku

oskarżony J. S. (1), D. G.

Sytuacja zaistniała w dniu (...) r. była powtórzeniem akcji podjętej przez napastników w kwietniu 2013 r., w szczególności D. G. starał się upozorować legalną akcją policji, zaś T. H. pośpiesznie udał się do samochodu, by uruchomić silnik. Pokrzywdzony rozpoznał, że sprawcy posłużyli się tym samym samochodem, co umożliwiło mu podjęcie środków ostrożności. Po ujawnieniu obecności kolegów pokrzywdzonego, oskarżony i jego wspólnik w pośpiechu podjęli ucieczkę. Pojazd przedstawiał wymierną wartość materialną, jednak sprawcy zdecydowali się go porzucić. W samochodzie były przedmioty, które mogły służyć do powtórzenia akcji sprzed roku. Zarówno J. S. (1), jak i D. G. mieli wyznaczone role, a ich wspólne działania były oparte na zwanym wcześniej porozumieniu. W ustalonym stanie faktycznym nie ulega

wątpliwości, że podjęte czynności zmierzały do powtórzenia sytuacji sprzed roku, w związku z czym uzasadnione było przyjęcie kwalifikacji z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 252 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 227 kk w zw., z art. 11 § 2 kk. Ze względu na brak dowodów, które pozwoliłyby ustalić szczegóły przetrzymywania zakładnika, należało powołać § 1 art. 252 kk.

punkt IV wyroku

oskarżony D. G.

Ustawą z dnia (...) r. wprowadzono nowy przepis art. 233 § 1a kk. Z uzasadnienia rządowego projektu ustawy wynika, że celem nowelizacji było rozstrzygnięcie wątpliwości i interpretacji mających negatywne konsekwencje dla pewności prawnej i skuteczności wymiaru sprawiedliwości w sytuacjach polegających na świadomym składaniu fałszywych zeznań i wprowadzania w błąd organu procesowego pomimo pouczenia świadka o prawie do odmowy składania zeznań lub odpowiedzi na pytania. Nowelizacja potwierdziła w warstwie procesowej, że świadek w okolicznościach, o których mowa w § 1a, ma prawo do milczenia, natomiast nie wolno

<p>mu składać fałszywych zeznań, nawet jeśli faktycznie jest sprawcą czynu, którego dotyczy dane postępowanie lub inne czy też w stosunku do którego takowe może zostać wszczęte (m.in. Kodeks karny red. V. Konarska-Wrzošek s.1041).</p>			
#	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	<p>punkt III wyroku</p>	<p>oskarżony D. G.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Według konsekwentnych i wiarygodnych twierdzeń M. M. (1), podczas wymuszonego okolicznościami postępu przy ulicy (...), D. G. wypowiadał pod jego adresem groźby pozbawienia życia, a kontekst sytuacji, w szczególności odgłos „suchego” strzału, użycie przez drugiego z napastników gazu żelowego i wiedza o krzywdzie wyrządzonej P. U., mogły realnie wzbudzić w pokrzywdzonym obawę o swoje bezpieczeństwo. Zachowanie D. G. stanowiło występki z art. 190 § 1 kk.</p> <p>Z zeznań M. M. (1) jednoznacznie wynika, że osobą, która zaatakowała</p>			

<p>go gazem łzawiącym był T. H.. Faktem jest, że D. G. i jego współnik mieli wspólny plan działania, jednak łączące ich porozumienie dotyczyło uprowadzenia P. U., zaś późniejsze działania były spontaniczną reakcją na sytuację, która uniemożliwiła wykonanie zadania i zmusiła do ucieczki. W konfrontacji z M. M. (1) każdy ze współników działał według własnego uznania. W realiach niniejszej sprawy nieuprawnione jest przypisywanie D. G. odpowiedzialności za działania współnika.</p>			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie	punkt VII i VIII wyroku oskarżony J. S. (1) D. G.	Z powodów szczegółowo omówionych we wcześniejszej części uzasadnienia Sąd uniewinnił oskarżonych od popełnienia czynu

		<p>zarzuczonego im w pkt 3 aktu oskarżenia, a nadto D. G. od popełnienia czynu opisanego w pkt 1 aktu oskarżenia. Orzeczenie było wynikiem stwierdzenia braku dowodów potwierdzających winę oskarżonych w sposób nie budzący wątpliwości.</p>
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>		
<p>zarzut 1</p> <p>D. G.</p> <p>Na podstawie zebranych dowodów prokurator miał podstawy by dopatrzeć się związku między uprowadzeniem P. U. i mającym miejsce rok później usiłowaniem jego uprowadzenia. Posłużenie się przez sprawców tym samym samochodem, oczywiste podobieństwo sposobu działania sprawców oraz udział w obu zdarzeniach J. S. (1) i T. H., mogły uprawniać do wnioskowania o winie trzeciego współnika również w przestępstwie zaistniałym w (...) r. Jeśli jednak nie budzi wątpliwości rozpoznanie T. H. i wskazanie udziału J. S. (1), to jednak brak jest stanowczego odniesienia do udziału D. G. w pierwszym uprowadzeniu. Zeznania P. U. zostały szczegółowo omówione</p>		

we wstępnej części uzasadnienia i wymaga jedynie podkreślenia, że rozpoznanie D. G. jako jednego z mężczyzn uczestniczących w zdarzeniu opisanym w pkt 1 aktu oskarżenia, budzi w ocenie Sądu wątpliwości już z tego powodu, iż informacja w tym przedmiocie pojawiła się dopiero po upływie kilku miesięcy prowadzonego śledztwa i nie została poparta żadnym innym dowodem.

zarzut 3

J. S. (1)

D. G.

Prokurator nie przedstawił miarodajnych dowodów na poparcie tezy, że w okresie od (...) r. do (...) r. oskarżeni planowali i czynili przygotowania do uprowadzenia nieustalonego pokrzywdzonego. Zarzut z pkt 3 opiera się wyłącznie na materiałach uzyskanych w wyniku kontroli operacyjnej prowadzonej od (...) r. Jakkolwiek treść rozmów może sugerować prowadzenie negocjacji odnośnie wspólnego przedsięwzięcia, to jednak zbyt daleko idący i nieuprawniony byłby wniosek o finalnym celu tych uzgodnień.

**1.KARY, Środki Karne,
PRzepadek, Środki**

Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>J. S. (1)</p> <p>D. G.</p> <p>J. S. (1)</p>	<p>zarzut 1 aktu oskarżenia</p>	<p>punkt VI wyroku</p>	<p>J. S. (1) był w przeszłości wielokrotnie skazywany, w tym za przestępstwa popełnione w strukturach zorganizowanej grupy przestępczej (m.in. k.6462-6464). Aktualnie zarzuconych mu przestępstw dopuścił się w warunkach recydywy z art. 64 § 2 kk, szczegółowo opisanej w wyroku. Ma przeciętną opinię w areszcie śledczym, należy do podkultury przestępczej (opinia k.6333-6338). Pokrzywdzony obawia się, że J. S. (1) może go skrzywdzić.</p> <p>D. G. nie był dotychczas karany i ma dobrą opinię w środowisku oraz jednostce penitencjarnej gdzie jest wykonywany areszt tymczasowy (k.6304, k.6319-). Oskarżony wykonywał zawód zaufania publicznego i już w tego powodu jego zachowanie zasługuje na szczególne potępienie.</p> <p>Wymierzając oskarżonym kary Sąd miał na uwadze rodzaj i okoliczności popełnienia przypisanych im przestępstw, a nadto</p>

			<p>dotychczasowy tryb życia oraz warunki i właściwości osobiste sprawców.</p> <p>Przy wymiarze kar łącznych Sąd uwzględnił związek przedmiotowo-podmiotowy między poszczególnymi przestępstwami, a nadto miał w polu widzenia zasadę słuszności i współmierności dolegliwości wymierzonych oskarżonym</p> <p>W wyniku przestępstwa P. U. poniósł szkodę w wysokości 270.000 zł w związku z czym uzasadnione było zasądzenie na jego rzecz stosownego odszkodowania. Ból i fizyczne cierpienia oraz trauma, która w dalszym ciągu wywołuje u P. U. negatywne emocje, uzasadniały żądanie zadośćuczynienia w kwocie 100.000 zł.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,</p>			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa 1 określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>J. S. (1), D. G.</p> <p>Z opinii biegłych lekarzy psychiatrów, których strony nie kwestionowały, a Sąd podzielił w całej rozciągłości wynika, że tempore criminis oskarżeni mieli zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem (k.3155-3162, k.3170-3177).</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
	<p>Oskarżeni nie posiadają majątku i zostali skazani na długoterminowe kary izolacyjne, w związku z czym Sąd zwolnił ich od należności z tytułu kosztów procesu.</p> <p>Stosownie do art. 627 kpk Sąd obciążył oskarżonych solidarnie obowiązkiem zwrotu oskarżycielowi posiłkowemu wydatków poniesionych w związku z procesem, w szczególności z tytułu wynagrodzenia</p>	

	pełnomocnika, przy uwzględnieniu obowiązujących stawek i liczby terminów rozprawy.	
1.1Podpis		